

[Thestrup.]

løbet af kort tid, måske i løbet af 3 måneder. Lad os så for at undgå gentagelser slå fast, at boligministerens långivning må være af rent subsidier karakter, således at ministeriet tidligst kan give garanti og lånetilsagn på et så sent tidspunkt af året, at det har vist sig, hvilket omfang det private byggeri vil få. Ministeriet burde i virkeligheden være afskåret fra at udstede lånetilsagn, før tallene den 1. juli foreligger, de tal, der viser det igangværende byggeri, så at man kunne se, om der overhovedet var basis for udstedelse af lånetilsagn. Så ville i virkeligheden først lovens krav til boligministeren være opfyldt.

Jeg vil derfor spørge den højtærede økonomiminister, om han deler den opfattelse med hensyn til lovens fortolkning, som jeg har gjort gældende, om, hvornår han agter at ophæve byggestoppet, og om han vil ophæve det, således at byggeriet igen bliver lige så frit, som det var før byggestoppets etablering.

Kirsten Gloerfelt-Tarp: Et forsvar for byggestoppet eller, som jeg hellere, mere korrekt, vil kalde det, igangsættelsesstoppet i de 6 byområder er efter min opfattelse ikke vanskeligt at føre.

Når der ved nytårstid var et byggeri i gang, som var 25 pct. større end på tilsvarende tid i fjor, da så godt som alle byggehåndværkere var i arbejde, og når der fra forskellige byggepladser blev klaget over underbemanding, måtte det stå enhver klart, at presset på byggeriet ville skabe katastrofale tilstande til foråret og sætte inflationskræfter i gang, der ville være en fare for hele vort erhvervsliv. Igangsættelsesstoppet vil derfor ikke standse byggeriet, men tværtimod fremskynde det byggeri, der er igangsat, så der hurtigere kan blive boliger færdige til at flytte ind i.

Sådanne betragtninger må antages, delvis i hvert tilfælde, at have ligget til grund for det initiativ, der udgik fra Arbejdsmarkedsrådet, hvori som bekendt, og som omtalt flere gange i dag, arbejds-givere, funktionærer og arbejdere er repræsenteret. Arbejdsgiverforeningens formand, Ejnar Thorsen, har da også i anledning af igangsættelsesstoppet udtalt, at han fandt det hensigtsmæssigt som en midlertidig foranstaltning.

Håndværksrådets formand har derimod som nævnt stærkt kritiseret stoppet, til trods for at rådets repræsentant i Arbejdsmarkedsrådet har anbefalet stoppet. De håndværksmestre, der arbejder i byggefagene, tror jeg imidlertid stort set har været tilfredse med stoppet; i hvert fald har jeg truffet adskillige, der var meget tilfredse dermed, fordi de kunne få deres arbejde færdigt.

De samvirkende Fagforbunds formand, Eiler Jensen, har ifølge dagspressen med henblik på det midlertidige stop for igangsættelse af boligbyggeri udtalt — jeg tror, det var i Odense — at han tror, det kan fastslås, at ingen arbejder af den grund bliver sendt hjem. Det tror jeg i det store og hele er rigtigt. Jeg har dog bemærket, at jord- og betonarbejdernes fagforening den 29. februar hævder, at nogle arbejds-hold, der stod umiddelbart over for at skulle påbegynde nyt arbejde i den allernærmeste tid, ville blive ledige; og det kan naturligvis ikke udelukkes, at en enkelt vil blive ledig.

Endvidere ønsker jeg at fastslå, at stoppet selvfølgelig er midlertidigt. Oppositionens forespørgsel beskæftiger sig da også særlig med den forudgående administration af byggestøtteleven og dens eventuelle indflydelse på den situation, byggeriet er kommet i. Her tænker man jo i første række på udnyttelsen af overgangsbestemmelserne i den nye lov, der i stort omfang tillod tilsagn om statslån til almenyttige boligselskaber m. m. i tiden indtil 1. oktober 1959.

Af den redegørelse, økonomiministeren lige har givet, fremgår det, hvor omhyggeligt boligministeriet kontaktede alle, der måtte have særlige forudsætninger for at skønne over den forventede private aktivitet, hvorefter ministeren anlagde, hvad han måtte mene var en forsigtig bedømmelse, og undlod at gøre brug af hele tilsagnsrammen i overgangsordningen — det kan ingen benægte — og tillige klausulerede mange tilsagn til igangsættelse til efteråret, således alle tilsagn i hovedstadsområdet. Og så må man erindre, hvad det ærede medlem hr. Carl P. Jensen omtalte, men hvad jeg slet ikke synes indgår i de andre ærede ordføreres betragtninger: at en række tilsagn var ministeren bundet til at give, således til noget saneringsbyggeri og til Lindø-